

סלוק

ברוב ק"ק מנהג צרפת לא אמרו 'סלוק'.

ללא סימן. בתים וטורים בעלי אורך משתנה. — ב 1157

ויבכין וילך תעלה קרשה
כי אתה קדוש ישראל ומושיע:

וְאַרְכָּה לְמוֹ הָאֲרֶכֶת	בְּעֶשֶׂר מִכּוֹת פְּתוּרוֹסִים הַפְּרֶכֶת
וְכִמָּה פְּעָמִים בָּמוֹ הָעֶרֶת	לְשַׁלַּח בְּלִי עֶכּוֹב עִם אֲשֶׁר בִּרְכָת
וְכִלְיוֹן עֲלֵיהֶם לֹא גִמְרָת	וְכֹאֲלָה פִמָּה בָּם הַתְּרִית
וְנִנְאֲצוּ לְמוֹל צִיר אֲשֶׁר בְּחֶרֶת	עַד כִּי־גִמְרוּ רִשְׁעָם כְּאֲשֶׁר גִּזְרָת
לְשַׁלַּח אֶת הָעַם אֲשֶׁר דִּבְרָת	מִי יִי אֲשֶׁר אֲמָרַת ⁵
וְכִגְבוֹר מִתְרוֹנֵן מִשְׁנֵה הָעֶרֶת	וְאַתָּה לְעַמֶּם קִנְיָה אֲזִרָת
בְּכוּרֵיהֶם פִּגְרָת	בְּלִי קָרֵב חֲגִרָת / בְּאַרְצָם עֲבִרָת
רַהֲבִיָּהֶם שְׁפָרַת	רֹאשִׁית אוֹנֶם הַדְּבָרַת
לִילָה חֲצָת / רֹאשׁ מַחְצָת	בְּשׁוּפְטֵי שְׁפָטִים עֲשִׂית

כִּי: אגוזחור; ר'מ'נ; ס² (בגליון); ה; גא³ (11-1) גק⁴⁰ (12-1, 26-30, 43-51) ||

1 ובכין בעשר גק⁴⁰ | הפרכתה וכן להלן ברוב הפעלים בגוף שני בכל כִּיִּי הפרסת ס² | וארכא אג'מ' וארוכה ה | כמו גק⁴⁰מ'נף | הארכת: ותשובה לפנייהם ערכת הוסי' גא³ | 2 עם חסי' ה' | אשר חסי' חק'נס² | בורת גחך בחרתה אור | וכמה: וכבר ס² | כמו: פמו ר' חסי' גא³ | הערתה ס² | 3 ובאלה א באלה ואלה ו | כמה: כמו א חסי' ר | כמו גץ בהם | וכליה ו | 4 רשעים: רשעים אומ'ס² | באומר הוסי' גא³ | כאשר וף אשר מ' | גמרתה ו | מול ס² | 5 ונס מי וח | את העם: עם גא³גק⁴⁰מ'ץ | אשר חסי' גק⁴⁰ | דברת: בחרת ו | 6 לעמם: לעברם ק | אורת: ובחיל גבורה | גיברתה הוסי' גא³ | כגבור ומ' | משנה: משנה ר' כמשנה גס²ףץ בשניה ה' חסי' גא³ | 7 וכלי גא³ | ובכוריהם גק⁴⁰ | 8-7 ראשית... רהביהם... בכוריהם... ו | 8 רהביהם... עשית (9) חסי' ר | 9 ב'שפטי' ה' בשופטי גץ ושיפטי גא³ כשפט

1 פתרוסים בני מצרים לפי ב' יד והוא כינוי למצרים. הפרכת שכתה. וארכה לשון אורך רוח, לפי תנ' בשלח טז: 'שנתת ארכה...לעשות תשובה ולא גמרת עליהם כלייה עד שהשלימו רשעתן לפניך...וכן מצרים לקו במכות אולי יעשו תשובה כיון שלא עשו תשובה לא נשאר בהם עד אחד'. 4 ציר כינוי למשה. 5 מי ה' וכו' ע"ש שמ' ב. 6 וכגבור מתרונן וכו' ע"ש תה' עז סה. 7 כלי קרב חגרת מליצה ע"ש שופ' יח יא "חגור כלי מלחמה". 8 ראשית אונם עיין לעיל 'אומץ גבורותיך' שורה 10. רהביהם אליליהם (ע"ש איוב ט יג) ועיין להלן. 9 שפטים וכו' ע"ש במ' לג ד "ובאלהיהם עשה ה' שפטים". ראש

- 10 תנין רעצת / ראש ליתן רעצת
למען ספר שמך עצת
ובסוף בסוף לחמו נפצת
ועל-ההרים קפצת
ואותם בזרוע הוצאת
15 כי כמדתם למו מדדת
וכמו ענו-עם אשר חמדת
הם שפכו כמים דם עולליהם
הם מעכוים למען השחיתם
הם לחצוים בעפר וחמר ללבון לבנים
20 הם הגלום להביא חיות להצדאות
לכן ערוב בא בגבולם להצדות
בכל-גיא אותו הפצת
חמש מאות מהלך רצת
וכל-שאנו בסאסא להצת
ולישע עמך יצאת
וכל-המוני חם פחוהים הצית
וכל-היקום בם למדת
בה במדה אותם השמדת:
לכן לדם נהפכו נוזליהם
לכן עלתה צפרדע ותשחיתם
לכן הומר עפרם לכנים
לכן ערוב בא בגבולם להצדות

מ' חס' גק⁴⁰ | עשית: סגרת ו'יף אותם סיגרתה גא³גק⁴⁰ | חצית ג²גק⁴⁰ס' | ראש מחצת חס' ר ראש...רעצת חס' 10 בכל גיא ראש ליתן רעצת אותו חפצת ו' ראש: ראשי גא³ חס' ר' וכל גק⁴⁰ | גיאותו ניפצתה גק⁴⁰ | אותם אר' חפסת ר' 11 מהלך חס' גק⁴⁰ 12 בסוף: א בסיף גא³ חס' גק⁴⁰ | היפצת גק⁴⁰ | בסאה סאה גק⁴⁰ 13 על גק⁴⁰ | הרים אגס' | קיפצת גק⁴⁰ 14 וכל...הצית חס' ס' | המונו (חס חס') אף | בחוחים גץ בחוחים ח כסוחים ו כקוצים כסוחים ר' | חצית ח 15 למו: אותם ו' | למדת: מחזית ר' 16 כי כמו מ' | אשר חס' גחס' | חמדת: בחרתה ר' | ובה ר' 17 נהפכו לדם ו' | נהפך ס' | נחליהם: נחליהם פ יאוריהם אור 18 מעכוים פ מעכו מ' | עפר בפרך חס' ר' | עלת ר'מ'ס' 19 והם ר' | בעפר...לבנים...: בחומר וכלבנים (ולבנים ג) ר'נ בעפר וחומר וכינים מ' | עפר ס'ר' | וחמר: ובחומר ח חומר ר' חס' אגוס' 20 חיות חס' ר' | לאצדאות ר' להצדות ו להצדות ר' 21 השיתום:

מחצת עיין לעיל 'אומץ גבורותיך' שורה 20. 10 תנין כיני לפרעה ע"ש יחו' כט ג. ראש ליתן רעצת המליצה היא ע"ש תה' עד יד 'רעצת ראשי ליתן' אך כוונתו לפרעה ע"ש ישע' כז א. גיא כיני לארץ. אותו הפצת לא ברור למה מתכוון ואולי רומז לקרעת ים סוף לפי ש"ב כב טו 'וישלח חצים ופיצים...וראו אפיקי ים', ועיין בגירסת קטע הגניזה. 11 למען ספר שמך ע"ש שמ' ט טז. עצת חשבת לעשות. חמש מאות וכו' עיין לעיל ב'משלש' שורה 16. 12 לחומר בשור, כלומר אותו (עיין צפניה א ז). שאנו המונו (עיין ישע' ה יד), כלומר עמו. בסאסאה (ע"ש ישע' כז ח) לפי דרשת ר' מאיר (בתוספתא סוטה ג א) על סאה כנגד סאה, כלומר מידה כנגד מידה, כפי שמפרש והולך. 13 ועל ההרים קפצת ע"ש שיה"ש ב ח "מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות" ודרשת מכו' פסחא ז, עמ' 25: 'שהקב"ה מדלג על בתי בניו במצרים'. ולישע עמך יצאת ע"ש חב' ג יג 'יצאת לישע עמך'. 14 בחוחים כקוצים. 15 כי כמדתם וכו' עיין לעיל שורה 12. וכל היקום כלומר כל אומות העולם. 16 וכמו עינו עם וכו' כלומר על אומות העולם ללמוד כי בדרך שבה עינו המצרים את ישראל, באותה דרך נעשו, ומונה והולך את עשר המכות. 17 שפכו כמים דם וכו' ופרעה חזן בהם להרפא מצרעתו, כמסופר בת"י שמ' ב כג. במדרשים (כגון תנ' וארא ולהלן) יש גם קצת תיאורי מידה כנגד מידה אחרים. 18 מעכוים את ילדי ישראל (הנוכחים בשורה הקודמת) בבניין במקום לבנים, עיין תנ' כי תשא יט. ותשחיתם המפרשים התקשו מה 'מידה כנגד מידה' יש כאן וכנראה די לו לפייסן בחזרה על 'ותשחיתם' ועיין להלן שורה 21. 20 הגלום הובילו אותם למקומות רחוקים במקום ישובם. להצדאות

הם השיתום כמו חללי-קבר
 הם אסרום להריק רבועות
 הם העבדוים בַּחם וְנִשְׁפָּה
 הם גָּאוּ בְּמִלָּךְ אֵין לְאַרְבֶּה
 הם הֶאֱפִילוּ בְּרָה פֶּשֶׁמֶשׁ²⁵
 הם יַעֲצוּ לְאַבֵּד בֶּן בָּכוֹר
 הם זָמְמוּ לְאַבְדֵם בְּמִים

לִכֵּן חִיתָם סָגְרָה לְדָבָר
 לִכֵּן מִס חֲמוּדִים בְּאֶבְעוּעוֹת
 לִכֵּן סָגַר מִקְנָם לְבָרֵד וְגַם רִשְׁפָּה
 לִכֵּן לֹא-הָיָה בֵּן אֶרְבֶּה
 לִכֵּן חֲשָׁף אוֹרָם לְאֶמֶשׁ
 לִכֵּן חֲצוֹת לִילָה נִגְף-בָּם כָּל-בָּכוֹר
 לִכֵּן פָּאוּ בָּאֵשׁ וּבְמִים:

וְאַתָּה פֶּסַחָת בְּחֲצִי לֵיל עַל-פֶּתָחַיִם
 וּבְעֶצֶם הַיּוֹם הוֹצֵאתָם שְׂמִיחִים
 וְהֵצֵאתוּ פְּקוּצִים כְּסוּחִים³⁰
 רָנָן וְהִלֵּל וְשִׁיר מְשֻׁחָחִים
 תוֹדָה וְקוֹל זְמֶרָה פּוֹצְחִים:

בְּאֶכְלָם זִבְחֵי פֶסַחִים
 לְעֵין פְּתוּרִים וְכִסְלוּחִים
 וְשׁוֹשְׁנִים כְּלֶקְטוּ מִבֵּין הַחוּחִים
 רִנְנוֹת לָךְ מְשִׁיחִים

הגלום והשחיתום ר' 22 להריק: להרים ס' מלהריק ח להוציא ר חיות הו' ו' | מס: שם ו חס' י' | חמודים: בא הו' י' |
 23 בחום ו' | נשף גוחף | סוגיה א' | מקנס: בעיר ו' | בברד גחס' | 24 אין: כמו ר' | ארבה ר' | להרכה מ'
 25 חשך אורם: אורם חשך | אגס' | נהם חשך ח חשך להם היום מ' | יומם הפך ור אורם נהפך | נ בשברם יום חשך | | לַאֲפֶשׁ
 י' | 26 עצו צו' | ח' | כל ג' | לכן...בכור חס' | | חצות לילה חס' | | בהם ג' | 28 אתה א' | ובחצי ליל
 אתה פסחת ג' | 40 | הפתחים ר' | 29 בעצם א' | הוצאתם: הוצאת ר' יצאו ג' | 30 והוצאתו: באש הו' | | קוצים
 ג' | 40 | שושנים ו' | בין א' | חוחים ג' | 31 רנן: רצו | חס' א' | בהלל אמ' | | ושיר: לאל הו' | | מסוחחים

לאצטדיונים (ועיין בהערות ב"י במלנו, ע' הצדאה) וכן הוא בתנ' וארא יד. להצדות לצוד, כלומר לטורף. 22 להריק
 להוציא, להוליד. רבועות לשון 'רבע' להוליד ור"ל מנעו מהם לפרות ולרבות לפי המדרש העתיק על דב' כו ו' יענונו, זו
 פרישות דרך ארץ' (עיין על הנסח וקדמונו: ד' גולדשמידט, הגדה של פסח ותולדותיה, ירושלים תש"ך, עמ' 42 ואילך). מס
 חמודים ע"ש תה' לט יב 'ותמס כעש חמוד' ור"ל חמדותם של המצרים לנשים נמסה ונתבטלה בגלל מכת שחין האבעבורות,
 ועיין לעניין זה בב"ר סוף נב, עמ' 554. 23 בחום ונשף יומם ולילה. סוגר...רשף ע"ש תה' עז מח 'ויסגר לבדו בעירם
 ומקניהם לרשפים". 24 גאו נתגאו. במלך אין לארבה המליצה היא ע"ש מש' ל כו וכוונתו כאן לומר שהמצרים כפרו
 במלכותו של הקב"ה. לא היה וכו' ש"י יד. 25 האפילו השחירו פניהם של ישראל, הצרו להם. ברה כשמש כינוי
 לישראל ע"ש שיה"ש ו' 'ברה כחמה'. לאמש לחושך (עיין איוב ל ג). 26 בן בכור עיין לעיל 'אומץ גבורותיך' שורה 11.
 27 באש לפי דרשת מכו' שירה ו, עמ' 136, 'אכלמו כקש... כך המצרים היו דולקין...'. 29 לעין פתרוסים וכו' כמאמר מכו'
 בשלח א, עמ' 90: 'ברשי גלי'. פתרוסים וכסלוחים הם בני מצרים בבר' י ד. 30 והוצאתו כקוצים כסוחים ע"ש ישע' לג יב
 ועיין לעיל שורה 14. ושושנים כלקטו וכו' ע"ש שיה"ש ב ב 'כשושנה בין החוחים' ודרשת שיה"ש, שם: י' אליעזר פתר
 קרייה בגאולת מצרים, מה שושנה זו כשהיא נתונה בין החוחים קשה לבעלה להלקט, כך גאולתן של ישראל היתה קשה לפני
 הקב"ה...'. 31 רנן והלל וכו' לפי מכו' בשלח א, עמ' 90: '...ביד רמה... ישראל מרוממים ומשבחים ותנוגים שיר שבח וגדולה
 תהלה ותפארת'. 32 תודה וקול זמרה ישע' נא ג. 33 וכישועתם נושעת וכו' לפי מכו' פסחא יד, עמ' 51. 34 ובכל

וּבִישׁוּעֲתֶם נוֹשַׁעַת	וְאַתָּה בְּשִׁמְחָתְךָ שְׂמַחַת
בְּכֵן קָצֵם קְצִירָת	וּבְכָל-צָרְתֶּם צָרָת
לְנֶאֱמֹן-בֵּית נְגִלִית בְּפִסְגָּה בְּחוֹחִים	35 וּכְמוֹ הָיוּ בֵּין הַחוֹחִים
בֵּן נְגִלִית בְּלִבְנֵת סִפִּיר בְּאֶמֶר	וּכְמוֹ לְחֻצּוֹ בְּלִבְנִים וְחֶמֶר
אַתָּם הוֹצֵאת מִסְכְּלוֹת	וְהוֹצֵאתֶם מִתַּחַת סְכָלוֹת
לְמַעַנְם שְׁלַחַת בְּכֶלָה	וְהוֹבֵאוּ בְּכֶלָה
כְּסָאָךְ הוֹשֵׁם בְּעֵילָם	וּבְנָעוּ לְעֵילָם
עוֹרֶרֶת בּוֹא לִינֹן	40 וּבְנָדוּ לִינֹן
אֲלֵי קוֹרָא מִשְׁעִיר	וּבְגִלוֹתֶם לְשְׁעִיר
אַתָּם תָּבֹא אָדוֹם	וּבְשׁוּבְכֶם מֵאָדוֹם
	בְּאֶמֶר מִי זֶה בָּא מֵאָדוֹם:
אַתָּה יָבֹאוּ לְלִבְנוֹן	וּבְבוֹאָךְ לְדִלְתִי לְבָנוֹן
וּמִבְטָן אוֹתֶם הַעֲמַסְתָּ	45 כִּי מֵרַחַם אוֹתֶם נִשְׁאֵת

אס"ר | רננות...משיחים חס' ג' 46 | מסיחים ג' 32 זמרה: ורנה הוסי' ס' | מ'פ'חיים י' 33 נושעת: ובעיורים נמצאתה הוסי' י' 34 בכל ג' ובכן ר' | קצם: בקצם אותם מ' | קצרת ומ' 35 וכמו: הם הוסי' מ' | היה ו' | בית חסי ג'מ'נין | חוחים נ' וחוחים י' 36 וכן ר' 37 ובהוצאתם ר' | סכלות א'מ'נ' | אתם: אתה ו' | כן (וכן מ') אתם (אתם י'מ'ג) הוצאת (הוצאתם ס' יצאת ר') ג'מ'נס'ה' | הוצאת: הוצאתם ו' | מסכלות א'מ'נ'ה' 39 לאחר 40 ר' | וכנודו ס'ר' | וכסאך ר' כסא ג'חסי' | לעילם ר' 40 וכנע נס'ר' | עוררת...לין חסי' י' | בו אוח'ס'ה' 41 וכנלותם אח'רס' וּבְהִגְלוֹתֶם ג' | אלי: לשעיר הוסי' ר' | לשעיר ס' 42 אדום: אדון א'י'מ' אדום י' 43 באומר...מאדום חסי ח' | בְּאֶמֶר ס' 45 מִרְחָם ג'ס'י' מרחמם ר' | נשאת: הוצאת ור' העמסתה א' | העמסת: נשאתה א' 46 וכאחים

צרתם צרת ע"ש ישע' סג ט (וגם זה במכ"י, שם). קצם קצרת לפי מכ"י, שם, עמ' 50. 35 בין החוחים כלעיל שורה 30. לנאמן בית כינר למשה ע"ש במ' יב ז. נגלית בסנה לפי דרשת תנ' שמות יד: אמר הקב"ה כתבתי בתורה עמו אנכי בצרה, הם נטונים בשעבוד ואף אני בסנה במקום צר לפיכך מתוך הסנה שכולו קוצים'. 36 וכמו לוחצו וכו' במכ"י, שם, עמ' 51: 'כל זמן שישראל משועבדין כביכול שכינה משועבדת עמהם שנאמר ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר (שם' כד י'). באומר כלומר בבואה. 37 ובהוצאתם מתחת סכלות ע"ש שם' ו' 1. אתם הוצאת וכו' עיין ב'כהושעת אלים בלוד' (גם הוא מאת ר"א הקליר), מחזור לסוכות עמ' 181 ובפירושו, שם. בקצת כ"י ניסו 'לחקן' דרך התבטאות חריפה זאת, עיין בח"ג. 38 ובהובאו בבלה מכאן עד שורה 44 על פי דרשת תנאים שמובאת במקורה במכ"י, שם, עמ' 51-52, אך נראה שהפייטן השתמש במקבילה רחבה יותר כגון בירר תעני' א, א, סד ע"א. למענם שולחת בבלה ע"ש ישע' מג יד. 39 כסאך וכו' ע"ש ירמ' מט לח. 40 וכשנודו ליון לא נזכר במכ"י אך נמצא בירר' תעני' הג"ל. עוררת וכו' ע"ש זכ' ט יג. 41 אלי קורא וכו' ישע' כא יא. 43 באומר על פי האומר, הנבואה. מי זה וכו' ישע' סג א. 44 ובבראך וכו' לפי דברי המכ"י, שם בסוף הדרשה: 'ואומר אתי מלבנן כלה (שי"ש ד ח) וכי מלבנן היא באה...כביכול אני ואת מלבנן גלינו אני ואת מלבנן עוליס'. לדלתי לבנן ע"ש זכ' יא א ור"ל אל שערי בית המקדש. 45 כי מרחם...העמסת ע"ש ישע' מו

כִּרְעִים וְאַחִים הֵם לָךְ הַתְּאֵמָה
וְכָל־מַחְנִיךְ הוֹרֶדֶת
וְכָל־מִשְׁרָתִיךְ הָעֲלִית
פִּי בְּעֹנִיָּם נִמְצָאת
50 וְצִבְאוֹתֶיךָ אֲשֶׁר בְּמַעֲלָה הוֹצֵאת
וּבְשִׁבְלֵם גִּיא וְדָק יֵצְרֶת
וְנִתְּהַדְרֶת וְנִאֲדָרֶת
וּבְשִׁירוֹת מַעֲלָה שִׁירָתָם חִפְצָת
וּבְכֹנֵי שֵׁם גְּבוֹהָ שְׁמוֹתָם חִצְצָת:

בְּרֹדְתָם לָחֶם עִמָּם רֹדֶת
בְּעֻלּוֹתָם אִתָּם עָלִית
וּבִצְאָתָם הוֹצֵאת
וּבְנוֹחָם מְנוּחַ מְצָאת
לְהוֹדִיעַם כִּי כָמוֹ נִרְצִית
וּבִקְרָבָם נִתְקַדְשָׁת וְנִשְׁגָּבְת וְנִעֲרַצָת
וּכְפָאָר מַעֲלָה פְאָרָם אִמְצָת
וּכְקִדְשָׁת מְרוֹם קִדְשָׁתָם הָיִית פְּצָת

אוחמ'נ | התאמת חס' ר' | וברדתו ו ו כרדתם ח | ללחום ו לחמס א 47 וכל...ברדתם... ר | וכל...הורדת חס' א | מחני מ' | מחניהם מ' | ובעלותם ור | אותם ר עמם אוה'נ | עילית אומ'ר 48 משרתיך: רנ | העלית: עלית ר | ובצאתם: ר ורציתם ג' | ובציאתם או'חס'פ 49 כי חס' רנ' | בעוניים ג' | חס' ר | נמצאת: נמצת ג' | חס' ר | ובנוחם א | מנוחה אמ' 50 ובצבאוה'ך ר | אשר במעלה: למעלה חר | הוצאת: הרצית ג' | העלית ס' | להודיע ר | במ או' | נרצית: נרצית ח נמצאתה ג' | 51 ובשלם ג' | 40 | ודוק: וחלד חס' מ' | בראת ר | נתקדשת חס' ג' | נערצת ונשגבת ר | נשגבת נ נסגבתה ג' | 40 | נערצת א ונתערצתה ר ונתגדלת חס' ו 52 ונתהדרת: חס' ג' | ונהדרת ונתגדלת (ונגלת ר) חס' ר ונתגדלת חס' אג' | ונתאדרת חס' ר ונתאדרת רמ'נר חס' ג' | ונתגדלתה חס' מ' | וכפאר ג' | 40 | 53 ובשירותיך א' | מעלה: רוס רנ מרום ג' | 40 | שירותם ג' | 40 | שירותם א' | 40 | ובקדשת חס' ר | ובקדשת או' | מרום: מעלה מ' עליונים ג' | 40 | היות חס' ג' | 40 | חפצת ג' | 40 | גובה ר גבוהים

ג. 46 כרעים ואחים ע"ש תה' קב ח דרשת מכ' בשלח ג, עמ' 99 'והלא כבר הכתבתי "ואח לצרה יולד" (מש' יז יז) אח אני לישראל בשעת צרתו, אחים אלו ישראל שנאמר "למען אחי ורעי". התאמת עשית אותם לך כאח תאום. לחם למצרים, הוא בנו של חם בכר' יו. 47 וכל מחניך הורדת ר'ל שמלאכי מרום ירדו עם הקב"ה למצרים, לפי הדרשה ולהלן. בעלותם אתם עלית לפי דרשת מכ' פסחא יד, עמ' 51: "אשר פדית לך ממצרים גי ואלהיו" (ש"ב ז כג, על ח"נ גי'גיים עיין במנחת שי)...כביכול אמרו ישראל לפני הקב"ה עצמן פדית. 48 וכל משרתיך העלית בכמ'ר, שם, "יצאו כל צבאות ה'" אלו מלאכי השרת. הוצאת גם כאן (עיין לעיל שורה 37) 'תיקנ' (בדפוסים) וגרסו 'יצאת'. אין נוסח כזה בשום כ"י. 49 בעינינו נמצאת גם זה במכ"ר שם: "וכן אתה מוצא כל זמן שישראל משועבד כביכול שכינה חזרת עמה". ובנוחם מנוח מצאת לפי סוף הדרשה, שם: "וכשעתידין לחזור כביכול שכינה חזרת עמה". 50 וצבאוה'ך אלה ישראל, לפי מכ' פסחא ט, עמ' 33: "הוצאתי את צבאותיכם" (שם' יב יז) אלו צבאות ישראל. במעלה הוצאת לפי יד' טנה' ב א, כ ע"א "ועברתי בארץ מצרים" (שם' יב יב) הוא וכל רדגן ודידה' כלומר וכל כבודו. 51 גיא דוק ארץ ושמים. בת' קדושים ב דורש: "עד שלא ברא את עולמו היו מלאכי השרת מקלסין אותו בישראל ומקדשים את שמו בהם וכו'" ועיין שם. ובקרבם נתקדשת... ונערצת ע"ש ישע' כט כג "...בקרבם יקדשו שמי...ואת אלהי ישראל יעריצו". ונאדרת לשון "נאדר בקדוש" (שם' טו יא). 52 וכפאר מעלה וכו' ר'ל וכמו שאימצת את הפאר שמפארים אותך — המלאכים — במרום, כן אימצת לך את הפאר שישראל מפארים אותך. 53 קדושתם היות פצת אמרת שיהיו קדושים (ח'ק' יט א) בקדושת המלאכים (עיין בתנ', שם). 54 ובכינוי שם גבוה

55 אֱלֹהִים בְּשֵׁם אֱלֹהִים
בְּנִים בְּשֵׁם בְּנִים
מְחִיצוֹת בְּשֵׁם מְחִיצוֹת
אֵין כָּאֵל בְּשֵׁם מִיכָאֵל
בְּנֵי יַעֲקֹב בְּשֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
60 מְשַׁלְשֵׁי בִקְדָשׁ בְּשֵׁם מְשַׁלְשֵׁי קֹדֶשׁ:
אֱלֹהִים בְּשֵׁם אֱלֹהִים
מְחִנּוֹת בְּשֵׁם מְחִנּוֹת
שְׁמוֹת בְּשֵׁם שְׁמוֹת
גְּבוּרֵי אֵל בְּשֵׁם גְּבוּרֵי אֵל
קֹדֶשׁ יַעֲקֹב בְּשֵׁם קֹדֶשׁ יַעֲקֹב

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר ק'ק'ק'

ואומרים קדושה (עמ' 106) והש"ץ מסיים את החזרה וקוראים הלל (עמ' 186)

גק⁴⁰ | חצבת נ חקקתך | 55 אלים...אלים חס'ף | אלהים...אלהים חס' ו | 56 בנים...בנים חס' גק⁴⁰ | בנים: עבדים בשם עבדים חוס'ף | 58 גיבור גק⁴⁰ (ותוקן) גבריך | גבריאת בשם גבריאל ו גבריאל בשם גבורי אל ר | 59 קדוש...סוף שורה חס' ר | יעקב חס' ס⁴⁰ | 60 משלשי: מקדישים חס' ו | בקדוש: קדוש כן קדוש ח חס' ו | קדוש: בקדוש גרין קדושה לקדוש משלשים ח

כפי שיפרט להלן. חצצת הברלת אותם בזה מאמות העולם. 55 אלים בשם אלים כלומר קראת את ישראל בשם 'אלים' כשם 'אלים' שבמדרם, לפי ישע' סא ג וקורא להם אילי הצדק מטע יי להתפאר. אלהים וכו' לפי תה' פכ ו 'אני אמרתי אלהים אתם'. 56 בנים 'בנים אתם לה' אלהים' דב' ד א. בשם בנים המלאכים נקראו 'בני האלהים', איוב א ו ועוד. ועיין בתבנית דומה בסוף הסילוק לקדושתא לפרשת פרה ('אצולת אומן') גם היא לר' אלעזר הקלירי (עיין בסידורים המצויים). מחנות רוויה סבור שרומז לדה"ב לא ב 'מחנות ה', אך נראה שמתכוון למקומות הרכים שמדובר על מחנות השבטים. בשם מחנות מלאכים בבר' לב ג ואולי מתכוון ליעד למחנה גדול כמחנה אלהים, דה"א יב כג. 57 מחיצות אינן במקרא וכונתו לתומות ירושלים שהן מחיצה לקדישים קלים (כגון יר' יומא ו ה, מג ע"ד) וכן עשר קדושות שבמשנה כלים א ו מכונות 'מחיצות' (במ"ר ז ח). בשם מחיצות שיש בעולם שלמעלה, כגון 'שבע מחיצות של אש' (פדריכ החדש הזה, ג, עמ' 83) רמחיצות של אש' שמשה נכנס לתוכן בין גרדי המלאכים (תנ' תרומה יא) וכגון 'עתיד הקב"ה לעשות מחיצתן של צדיקים לפניו ממחיצתן של מלאכי השרת' (יר' שבת סוף פרק ו, ח ע"ד). שמות בשם שמות כלומר בישראל יש שמות שהם כשם שלמעלה, ומפרש והולך. 58 אין כאל וכו' לפי ב"ר עז א, עמ' 909: "אין כאל ישורון" (דב' לג כו), תני ר' ברכיה בשם ר' יודה ב"ר סימון אין כאל, ומי כאל? ישורון, הנאים והמשובחין שבכם, כלומר ישראל מכונים 'מי כאל', כשם המלאך שלמעלה. גבורי אל כנראה מתכוון לפסוקים כגון 'כרכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו' (תה' קג כ). 59 בני יעקב כאן השוריון הוא בתואר הגלולה בלבד. קדוש יעקב בשם קדוש יעקב אין במקרא אלא במקום אחד (ישע' כט כג) 'הקדישו את קדוש יעקב' (ולא מצאתי שישראל מכונים 'קדוש יעקב') וכנראה ר"ל הנקדש ע"י יעקב הוא הקדוש של יעקב (וזאת מעץ דרשה לפסוק הנ"ל). 60 משלשי בקדוש ר"ל שישראל אומרים בקדושה שלוש פעמים 'קדוש' כשם שהמלאכים אומרים זאת, ולכן גם נקראים בשמותיהם.